

vărul, București, 1932; I. Torouțiu, *Studii și documente literare*). Republicarea unor scrisori după surse actuale („Manuscriptum“, „Anale de istorie“, „Magazin istoric“) are în vedere unitatea și utilitatea unui asemenea volum.

În funcție de conținut și timp, corespondența poate fi plasată în trei mari perioade, cu orientări specifice: în preajma și după războiul de independență; ultimul deceniu al secolului al XIX-lea; primele două decenii din secolul al XX-lea, cu anul *Neoiobăgiei* (1910) ca punct nodal (p. VII—VIII din *Introducere*). În general, documentele oferă prețioase informații, cu caracter biografic, în măsură „să adâncească portretul moral și spiritual al criticului“, date asupra unor militanți ai mișcării muncitorești și socialiste de la noi, informații asupra diverselor aspecte ale mișcării muncitorești și socialiste, asupra raporturilor lui Constantin Dobrogeanu-Gherea cu oameni de știință, cultură și literați.

Reține atenția străduința editorilor de a ne oferi texte transcrise corect și însoțite de numeroase și valoroase indicații, referitoare la diferite persoane, evenimente, lucrări etc. Remarcăm utilitatea celor câteva documente anexe și a indicelui de nume din finalul volumului.

Atât întregirea datelor asupra personalității și activității eminentului militant al mișcării socialiste din România, cât și sporul de informații pentru problematica mișcării socialiste și muncitorești, pentru unele evenimente și fenomene proprii epocii în care a trăit Constantin Dobrogeanu-Gherea, impun volumul ca un instrument indispensabil cercetătorului istoriei moderne, istoriografului literar care are în vedere aceeași perioadă.

D. D. Rusu

CASSIUS DIO, *Istoria romană*, vol. I, traducere și note de conf. univ. dr. A. Piatkowski, studiu introductiv de prof. univ. dr. Gh. Ștefan, Ed. științifică Buc., 1973, 819 p.

Opera lui Cassius Dio, reprezentant al istoriografiei grecești din sec. al III-lea, prezintă o importanță cu totul aparte pentru istoria poporului român. Aceasta întrucât, toate celelalte scrieri care se ocupau în mod deosebit de istoria regiunilor de la Dunărea de jos și de cea a războaielor daco-romane nu s-au conservat până în zilele noastre. *Istoria romană* (Ῥωμαϊκά sau Ῥωμαϊκή ἱστορία a lui Cassius Dio rămîne, așadar, singurul izvor istoric mai amplu pentru evenimentele amintite. Partea ce ne interesează în special ni s-a păstrat, din păcate, doar sub forma unor rezumate tîrzii întocmite de scriitorii bizantini Xiphilinus și Zonaras.

Istoriografia noastră a manifestat, foarte de timpuriu, un real interes pentru acest istoric al antichității. Miron Costin și fiul său Nicolae, stolnicul Constantin Cantacuzino, învățatul domn Dimitrie Cantemir și reprezentanții Școlii ardelenene l-au folosit, indirect ori direct, în lucrările lor.

Traducerea parțială a acestei lucrări de către Anghel Demetrescu (cărțile LXI—LXXX, Buc., 1878) a însemnat un real serviciu făcut științei istorice românești. Se pune, astfel, la îndemina cercetătorilor, un izvor de mare valoare ce putea fi utilizat cu mai multă ușurință. G. Popa-Lisseanu a reprodus, în volumul al II-lea al lucrării sale *Dacia în autorii clasici* (Buc., 1943), fragmente din cărțile LXVII, LXVIII, LXXI în traducerea lui Anghel Demetrescu, cărora le-a adăugat și câteva decade din cărțile LI și LIV în traducere proprie.

Ceea ce s-a realizat în trecut nu mai corespunde, însă, stadiului actual de dezvoltare atins de știința românească. Progresele înregistrate de studiile istorice, interesul tot mai larg pentru antichitate fac cu atât mai necesară traducerea și tipărirea, după normele moderne, a operei istoricilor greci și latini, în primul rînd a aceloră fără de care studierea istoriei geto-dacilor ar fi cu neputință.

Iată de ce, noua traducere a istoriei lui Cassius Dio, făcută de conf. univ. Adelina Piatkowski, constituie o apariție tipografică care vine în întâmpinarea unei vechi și reale necesități. Volumul I oferă celor interesați primele 44 de cărți (I—XLIV) în care este narată istoria Romei de la origini până la moartea lui Caesar. Următoarele 36 de cărți (XLV—LXXX) vor forma, probabil, conținutul volumului al II-lea.

Traducerea a fost făcută, ne-o spune autoarea (p. 25), după textul stabilit de Ursulus Philippe Boissevain, ediția 1898—1931, în patru volume, Weidmann, Berlin, retipărită întocmai în 1962. Pentru fragmente a fost utilizată și ediția Joanes Melber, apărută la Teubner în 1895.

Textul traducerii este însoțit de un amplu *Comentariu* (p. 615—819), nu mai puțin de 204 p., comentariu care face dovada unei înalte erudiții. Cercetătorul, ori cititorul interesat de istorie, este astfel avizat permanent de veridicitatea faptelor. Autoarea realizează ceea ce se poate numi o traducere critică. Istoria lui Cassius Dio ni se prezintă, astfel, la adevărata ei valoare. Se fac, continuu, trimiteri la operele altor istorici greci și latini care s-au ocupat de aceeași perioadă dintre care unii au fost cunoscuți și utilizați de Cassius Dio (Titus Livius, Tacitus, Plutarh etc.). Sint citați adesea în note, pentru precizarea, confirmarea ori infirmarea unor date sau fapte: Titus Livius, Appian, Dionysios din Halicarnas, Plutarh, Cicero, Sallustius, Velleius Paterculus, Plinius, Suetonius, Macrobius, Valerius Maximus, Strabon, Caesar etc., amintind, fără să respectăm cronologia, doar pe aceia la care autoarea traducerii face cele mai multe referiri.

Alături de scrierile acestora, prof. Adelina Piatkowski a folosit, pentru *Comentariul* traducerii, lucrările celor mai prestigioși cercetători din Europa în acest domeniu (J. Carcopino, Mathias Gelzer, G. Geyer, A. Klotz, F. Millar, F. Miltner, J. van Ooteghem, E. Schwartz, R. Syme).

Volumul este precedat de un *Studiu introductiv* semnat de prof. univ. Gh. Ștefan, în care este înfățișată viața și opera istoricului Cassius Dio, subliniindu-se, cum era și firesc, importanța acestei lucrări pentru istoria românilor.

Ținuta științifică a acestui volum este dublată de o frumoasă ținută grafică. Patru hărți (*Italia în timpul Republicii, Campaniile lui Pompeius în Asia, Campania lui Caesar în Galia, Grecia, în sec. I. î.e.n.*), de indiscutabilă și imediată utilitate sint anexate volumului.

Apariția primelor 44 de cărți din opera lui Cassius Dio, în traducerea și comentarea conf. univ. Adelina Piatkowski, constituie un eveniment editorial deosebit de important. Următorul volum, care va grupa probabil celelalte 36 de cărți ale operei lui Cassius Dio, este așteptat cu un deosebit interes.

N. Toderașcu

FERNAND GAMBIEZ, *Libération de la Corse*, Hachette Littérature, Paris, 1973, 318 p.

Apariția unei noi colecții „La libération de la France”, sub conducerea distinsului istoric H. Michel, subliniază orientarea istoriografiei contemporane franceze spre adâncirea cunoașterii istoriei mișcării de rezistență, factor decisiv în eliberarea Franței. Pentru specialiști, ca și pentru cei mulți dornici de a cunoaște în mod mai amănunțit acest fenomen multiform care a fost rezistența în general și cea franceză în special, apariția noii colecții constituie o mare satisfacție.

Prima lucrare din seria celor care se vor ocupa cu „Eliberarea Franței” aparține generalului Fernand Gambiez, președintele comisiei militare din cadrul „Comitetului de istorie al celui de al doilea război mondial” și vicepreședinte al Comisiei internaționale de istorie militară comparată.